

ondear

Ger: ondeando • Part: ondeado

INDICATIVO

	Presente	Pretérito perfecto simple	Pretérito imperfecto
yo	ondeo	ondeé	ondeaba
tú/vos	ondeas / ondeás	ondeaste	ondeabas
él/ella/Ud.	ondea	ondeó	ondeaba
nosotros	ondeamos	ondeamos	ondeábamos
vosotros	ondeáis	ondeasteis	ondeabais
ellos/ellas/Uds.	ondean	ondearon	ondeaban
	Futuro	Condicional	
yo	ondearé	ondearía	
tú/vos	ondearás	ondearías	
él/ella/Ud.	ondeará	ondearía	
nosotros	ondearemos	ondearíamos	
vosotros	ondearéis	ondearíais	
ellos/ellas/Uds.	ondearán	ondearían	

SUBJUNTIVO

	Presente	Pretérito Imperfecto
yo	ondee	ondeara / ondease
tú/vos	ondees	ondearas / ondeases
él/ella/Ud.	ondee	ondeara / ondease
nosotros	ondeemos	ondeáramos / ondeásemos
vosotros	ondeéis	ondearais / ondeaseis
ellos/ellas/Uds.	ondeen	ondearan / ondeasen

IMPERATIVO

	Afirmativo	Negativo
yo	—	—
tú/vos	ondea / ondeá	no ondees
Ud.	ondee	no ondee
nosotros	ondeemos	no ondeemos
vosotros	ondead	no ondeéis
Uds.	ondeen	no ondeen